

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

ภาคผนวก

เลขที่แบบสัมภาษณ์.....

แบบสัมภาษณ์โครงการวิจัย

เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อด้านสุขภาพกับการคัดกรองโรคเรื้อนด้วยตนเอง
ของผู้สัมผัสโรคเรื้อนร่วมบ้าน จังหวัดนราธิวาส

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อด้านสุขภาพกับการคัดกรองโรคเรื้อนด้วยตนเองของผู้สัมผัสโรคเรื้อนร่วมบ้านจังหวัดนราธิวาส ผู้วิจัยขอรับรองว่าข้อมูลในแบบสัมภาษณ์จะไม่ส่งผลกระทบต่อผู้ให้สัมภาษณ์แต่ประการใด และจะเก็บข้อมูลของท่านไว้เป็นความลับ จึงขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสัมภาษณ์ให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง เพราะข้อมูลที่ได้จากท่านมีความสำคัญยิ่งต่อผลการวิจัย ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาและพัฒนางานป้องกันควบคุมโรคเรื้อนอย่างแท้จริง ผู้วิจัยขอขอบคุณท่านมา ณ โอกาสนี้

แบบสัมภาษณ์นี้มี 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความเชื่อด้านสุขภาพ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลการคัดกรองโรคเรื้อนด้วยตนเองของผู้สัมผัสโรคเรื้อนร่วมบ้าน

ชื่อ (นาย/นาง/นางสาว).....นามสกุล.....

บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัดนราธิวาส

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ☒ ลงใน ☐ หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. อายุของท่านในปัจจุบัน.....ปี (อายุเต็มปี)

2. สถานภาพสมรส

☐ 1. โสด

☐ 3. หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่

☐ 2. คู่

3. การศึกษา

☐ 1. ไม่ได้เรียน	☐ 5. อนุปริญญา
☐ 2. ประถมศึกษา	☐ 6. ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
☐ 3. มัธยมศึกษาตอนต้น	☐ 7. สูงกว่าปริญญาตรี ระบุ.....
☐ 4. มัธยมศึกษาตอนปลาย	

4. อาชีพ

☐ 1. งานบ้าน	☐ 4. ราชการ/รัฐวิสาหกิจ
☐ 2. ค้าขาย	☐ 5. ไม่มีงานทำ
☐ 3. รับจ้าง	

ส่วนที่ 2 ความเชื่อด้านสุขภาพ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✕ ลงในช่องด้านขวาในแต่ละข้อคำถาม ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

2.1 การรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรคเรื้อน

ข้อความ	การรับรู้	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
1. ท่านมีโอกาสติดเชื้อโรคเรื้อนจากผู้ป่วยโรคเรื้อนที่อาศัยอยู่ร่วมบ้านกับท่าน		
2. โรคเรื้อนสามารถติดต่อได้โดยทางหายใจ หรือสัมผัสผิวหนังผู้ป่วยโรคเรื้อนที่เป็นแผลแตก		
3. โรคเรื้อนเป็นโรคที่ไม่สามารถป้องกันได้		
4. โรคเรื้อนสามารถติดต่อได้โดยการกินอาหารกับผู้ป่วย		
5. เมื่อพบว่าผิวหนังเป็นผื่นนูนแดง หรือเป็นวงด่างชา เป็นอาการเริ่มต้นของโรคเรื้อน		
6. การใช้เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มร่วมกับผู้ป่วยโรคเรื้อน ทำให้ติดโรคเรื้อนได้		
7. การสัมผัสน้ำมูก น้ำลายผู้ป่วยโรคเรื้อน ทำให้ติดโรคเรื้อนได้		
8. ผู้สัมผัสโรคร่วมบ้านกับผู้ป่วยโรคเรื้อน ถึงจะมีร่างกายแข็งแรงก็มีโอกาสเป็นโรคเรื้อนได้		
9. การสัมผัส หรือคลุกคลีใกล้ชิดกับผู้ป่วยเป็นโรคเรื้อนเป็นเวลานาน ๆ จะทำให้ติดโรคเรื้อนได้		
10. การมีเพศสัมพันธ์กับผู้ป่วยโรคเรื้อนจะทำให้ติดโรคเรื้อนได้		
11. การดูแลความสะอาดร่างกาย และจัดบ้านเรือนให้อากาศถ่ายเทได้สะดวกจะช่วยลดความเสี่ยงต่อการติดโรคเรื้อนได้		
12. การนอนร่วมบ้านกับผู้ป่วยโรคเรื้อนมีโอกาสร้อยต่อการติดโรคเรื้อน		

2.2 การรับรู้ความรุนแรงของการเป็นโรคเรื้อน

ข้อความ	การรับรู้	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
1. โรคเรื้อนเป็นแล้วหายเองได้โดยไม่ต้องรักษา		
2. โรคเรื้อนเป็นแล้วหากไม่ได้รับการรักษาอย่างต่อเนื่อง จะทำให้เกิดความพิการแก่ร่างกายได้		
3. การป่วยเป็นโรคเรื้อนจะทำให้เกิดความพิการที่ตา มือและเท้าในผู้ป่วยทุกราย		
4. ผู้ป่วยโรคเรื้อนที่มีความพิการเกิดขึ้นแล้ว หากได้รับการรักษา จะสามารถป้องกันไม่ให้มีความพิการเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม		
5. อาการรุนแรงที่สุดหากป่วยเป็นโรคเรื้อนคือทำให้เสียชีวิต		
6. ผู้ป่วยโรคเรื้อนที่มีความพิการ เป็นที่น่ารังเกียจของสังคม		
7. การรักษาโรคเรื้อนให้หายจะต้องกินยาทุกวันนาน 6 เดือนถึง 2 ปี		
8. อาการข้างเคียงจากการกินยารักษาโรคเรื้อนมีมาก ทำให้ผู้ป่วยกินยาไม่ต่อเนื่อง และขาดการรักษา		
9. หากป่วยเป็นโรคเรื้อนแล้วไม่ไปรับการรักษาจะทำให้ตาบอด นิ้วมือและนิ้วเท้าหลุดได้		

2.3 การรับรู้ผลดีของการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรคเรื้อน

ข้อความ	การรับรู้	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
1. การตรวจดูผิวหนังตนเอง และบุคคลในครอบครัวเป็นประจำ มีประโยชน์ทำให้รู้ความผิดปกติที่เกิดขึ้นจากโรคเรื้อน และสามารถรักษาโรคได้ทันก่อนที่โรคจะรุนแรง		
2. ผู้ที่อยู่ร่วมบ้านกับผู้ป่วยโรคเรื้อน มีความเสี่ยงเป็นโรคได้ง่าย จึงควรไปรับการตรวจร่างกายปีละครั้ง		
3. การดูแลความสะอาดร่างกาย และจัดบ้านเรือนให้อากาศถ่ายเทได้สะดวกจะช่วยป้องกันการแพร่โรคเรื้อนในบ้านได้		
4. การไม่ใช้เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่มร่วมกับผู้ป่วยโรคเรื้อน จะช่วยป้องกันการติดโรคเรื้อนได้		
5. การไม่นอนร่วมกับผู้ป่วยโรคเรื้อนจะช่วยป้องกันการติดโรคเรื้อนได้		
6. การไม่สัมผัสน้ำมูก น้ำลายผู้ป่วยโรคเรื้อน จะช่วยป้องกันการติดโรคเรื้อนได้		
7. การไม่ให้ผู้ป่วยโรคเรื้อนหายใจรด หรือสัมผัสผิวหนังผู้ป่วยที่เป็นแผลแตก ช่วยป้องกันการติดโรคเรื้อนได้		
8. การไม่สัมผัส หรือถูกกสิโกสัติดกับผู้ป่วยโรคเรื้อนเป็นเวลานาน ๆ จะช่วยป้องกันการติดโรคเรื้อนได้		
9. การตรวจหารอยโรคเรื้อนด้วยตนเองไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ เลย		

2.4 การรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรคเรื้อน

ข้อความ	การรับรู้	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
1. การดูผิวหนังตนเองเป็นประจำ เพื่อหาความผิดปกติที่เกิดขึ้นจากโรคเรื้อน ทำให้เสียเวลาในการทำงาน หรือการประกอบอาชีพ		
2. การตรวจหารอยโรคเรื้อนด้วยตนเองโดยดูรอยต่างขา ผื่นนูนแดง ทำได้ยาก หรือไม่สามารทำได้		
3. การไปตรวจโรคเรื้อนเสียเวลามาก และต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง		
4. การตรวจรักษาโรคเรื้อนจะต้องเดินทางไกลไปต่างจังหวัด ในจังหวัดนครราชสีมาตรวจรักษาไม่ได้		
5. ถ้าท่านมีอาการสงสัยว่าเป็นโรคเรื้อน ท่านจะไม่ปรึกษาใคร จะเก็บเป็นความลับ และเก็บซ่อนตัวเพราะกลัวสังคมรังเกียจ		
6. ถ้าท่านป่วยเป็นโรคเรื้อนท่านจะไม่กล้าไปรับการรักษา เพราะต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง		
7. หากพบว่าผิวหนังของท่านเป็นผื่นนูนแดง หรือวงด่างขาในที่ลับของร่างกาย ท่านอาจไม่กล้าที่จะไปพบแพทย์ หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุข		
8. การรักษาโรคเรื้อนให้หาย ต้องกินยานาน 6 เดือน ถึง 2 ปี ทำให้ผู้ป่วยเบื่อหน่าย และขาดการรักษา		

ส่วนที่ 3 การคัดกรองโรคเรื้อนด้วยตนเองของผู้สัมผัสโรคเรื้อนร่วมบ้าน

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ☒ ลงใน ☐ ตรงกับการปฏิบัติของท่าน

1. ท่านสำรวจผิวหนังตนเอง เพื่อตรวจดูอาการของโรคเรื้อนหรือไม่

- ☐ 1. สำรวจ
☐ 2. ไม่สำรวจ (สิ้นสุดการสัมภาษณ์)

2. ในการสำรวจผิวหนังตนเอง เพื่อตรวจดูอาการของโรคเรื้อนท่านตรวจดูอย่างไร

- ☐ 1. ผิวหนังเป็นวงด่างขาว
☐ 2. ผื่นนูนแดง
☐ 3. ผื่นคัน
☐ 4. อื่น ๆ ระบุ

3. ท่านสำรวจผิวหนังตนเอง เพื่อตรวจดูอาการของโรคเรื้อนบ่อยแค่ไหน

- ☐ 1. ตรวจทุกวัน
☐ 2. ตรวจสัปดาห์ละครั้ง
☐ 3. ตรวจเดือนละครั้ง

4. หากพบว่าผิวหนังเป็นวงด่างขาว หรือผื่นนูนแดง ท่านได้ทดสอบอาการชาบนผิวหนังนั้นหรือไม่

- ☐ 1. ทดสอบ
☒ ใช้วัตถุแหลม ๆ จิ้ม ☐ ใช้เล็บขยี้ก ☐ โดยวิธีอื่น ๆ (ระบุ).....
☐ 2. ไม่ทดสอบ